

[Christiani.]

hele den tabte Kapital, medens det i 1938 for første Gang giver Udbytte eller i hvert Fald har et Overskud, som berettiger Bestyrelsen til en statutmæssig Tantième. Efter Bestemmelsen her skal de to foregaaende Aar, der begge viser Nul, lægges til det sidste Hovedaar, og derfor vil Tantièmen naturligvis blive forholdsvis ringe, medens der ikke er Tvivl om, at hvis Krigsbegivenhederne ikke var indtruffet, vilde den jævnt opadgaaende Bevægelse være fortsat, og saa vilde man formentlig igen have haft et godt Aar baade i 1939 og i 1940, hvor der havde været Anledning til endelig en Gang at betale en Smule Tantième som Løn for Arbejdet gennem de foregaaende Aar. Jeg finder imidlertid ikke, at denne Bestemmelse er saa slem, fordi der som sagt findes en Dispensationsbestemmelse i Slutningen af § 6. Der er den Forskel fra den nugældende Lov, at efter den kunde Ministeren for Handel, Industri og Søfart vel dispensere, for saa vidt det drejede sig om Selskabernes ansatte Personer, altsaa Direktionen, men ikke havde Ret til at dispensere over for Bestyrelsen.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg gaar selvfølgelig ud fra, at en Lov som denne, der i § 1 fastsætter de maksimale Udbytter, som maa uddeles, hverken ved denne eller følgende Paragraffer vil kunne komme til at virke forringende med Hensyn til de Af-taler, der bestaar mellem Regeringen og Sukkerfabrikkerne.

I det hele kan jeg sige, som jeg sagde til at begynde med, at jeg finder, Forslaget er en Forbedring af den gældende Lov, og naar denne overhovedet skulde forlænges, kunde den formentlig ikke være affattet væsentligt bedre. Jeg skal derfor tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Forslaget til hurtig Fremme og til Vedtagelse i dette høje Ting.

Korsgaard: Jeg har gennem de snart mange Aar, jeg har været Medlem af dette høje Ting, af og til faaet betroet at være mit Partis Ordfører. Jeg har imidlertid ikke hidtil som dets Ordfører staaet over for en Minister tilhørende mit eget Parti. Jeg har derimod haft Lejlighed til over for andre Ordførere i lignende Stilling at sige, at de var jo i Virkeligheden 2den Ordfører, idet Ministeren jo altid er den første, og paa det Punkt har jeg ikke forandret Anskuelse, saa jeg betragter mig i Dag som 2den Ordfører for Det konservative Parti.

Jeg har altsaa den Ære — men det er

mig ingen større Fornøjelse, for i en saadan Situation er der jo allerede sagt alt det, man mener at kunne sige om det paagældende Forslag, godt og ondt, og man har haft Mulighed for at faa nogen Indflydelse, og hvad der er mere Sandsynlighed for, man har haft Mulighed for ikke at have nogen Indflydelse, men alt det hører jo for mit Partis Vedkommende, hjemme paa Værelse Nr. 23, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det er heller ikke min Agt at rose den højtærede Minister. Jeg erindrer, at Finansminister Edvard Brandes — saa langt tilbage har jeg været Rigsdagsmand — engang blev rost af en af sine Partifæller, og saa var Brandes, paa det Punkt i hvert Fald, saa fornuftig at sige, at han satte nu mere Pris paa at blive rost af andre end Partifæller! Jeg mener, at den nuværende højtærede Handelsminister er en lige saa klog Mand, saa jeg afstaar fra at rose ham — men naturligvis ogsaa fra at kritisere ham.

Om et Forslag af denne Art i Situationen er nødvendigt eller ikke, kan man jo altid strides om. At man under de usikre Tilstande, vi havde, da vi fik den tilsvarende Lov for godt et Aars Tid siden, fandt det rimeligt at gribe ret kraftigt ind, skal jeg ikke sige noget til, og at Loven, hurtigt lavet som den blev, ikke var saa let at forstaa, hører vel til de Ting, som man ogsaa maa finde sig i i vanskelige Tider.

Man har fra visse Sider ment, at det var ønskeligt at opretholde visse Regler paa det Omraade, her er Tale om, og naar man nærer et saadant Ønske fra visse Sider, maa det naturligvis være en rimelig Pligt over for de paagældende at tage under velvillig Overvejelse at imødekomme dette Ønske, naar Lovforslaget gives en saadan Form, saa man maa sige, at ingen rimelige Interesser trædes for nær, og det mener jeg maa kunne siges om det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal derfor ganske kort anbefale, at Lovforslaget vedtages og vedtages hurtigt.

Valdemar Sørensen: Den heromhandlede Lov hører jo til den Gruppe af Love, som vi vedtog i Fjor, omfattende ogsaa Loven om Arbejdsdelingen og om den saakaldte Lønafgift. Der har inden for store Dele af Befolkningen, der rammes af de to Love, jeg her har nævnt, været en Del Forundring over, at Lovgivningen om Udbyttebegrænsning ikke uden videre fornyedes og løb videre. Nu kommer den altsaa. Vi anser det for en betydelig Forbedring, at Forslaget udelader den efter vor Formening højest uretfærdige Begrænsning af Tantièmer